

Bilaga nr 1:

Blogginlägg på bloggen adamknapasjo.wordpress.com under perioden 131113 - 271213

27/12

Några tankar från publiken

Jag pratade med många i samband med redovisningarna och fick en hel del bra respons. Jag tänkte här återge några av de samtalen och kommentarerna (utan att ordagrant citera någon...).

Jag hade sympati för alla möblerna, förutom klädhängaren – den kände jag inget för alls!

Jag garvar varje gång som pallen kommer fram...

Det var roligt. Men kanske inte "stor konst" direkt.

Ni två på scenen arbetade olika, hade olika inställning till sakerna. Det hade varit kul att se er utveckla en mer distanserad spelstil.

Om föreställningen skulle vara längre, vad skulle det bli då...? Vad skulle nästa steg kunna vara? Hur kunde möblerna och rörelserna bli mer abstrakta?

Det var så...fint.

Det är intressant att se vad man kan göra med saker på scen.

20/12

Musiken.

Musikens inverkan på mitt projekt har varit stor, ibland medvetet och ibland omedvetet.

Från allra första början var jag säker på att det skulle finnas musik med i bilden och jag hade tidigt en aning om vilken typ av musik jag sökte. Dels ville jag ha musiken som hjälp för processen; jag gillar att arbeta till musik och att få inspiration från den. Det andra stora skälet att musiken skulle finnas med var att eftersom jag ville jobba utan talad text så tyckte jag nog att det skulle bli tomt utan musik på scenen. Jag ville ha instrumental musik, utan ord och språk. Det kom sig nog av att jag trodde att musik med text/sång skulle ta överhanden över berättelsen. Där har jag också fått mycket inspiration från dansföreställningar jag sett där musiken fyllt stor funktion, fört berättelsen framåt utan att styra den för mycket.

Det konkreta valet av musik gick till så att jag i somras hörde ett Sommar-program där en låt av Brian Eno spelades, jag letade upp honom på Spotify, lyssnade lite mer, lyssnade igen nu i samband med projektet, tyckte inte riktigt att jag hittade musik av honom som passade helt, startade en Spotify-radiostation på den låten jag gillade bäst, lyssnade igenom en massa låtar av olika artister, fastnade för flera stycken (som alla var isländska artister...) och slutligen hittade jag skivan Dis av den isländske artisten Johann Johansson som jag gillade rakt av. Det som jag fastnade för var nog den lite melankoliska tonen i musiken, utan att den var ledsam eller stillastående. Dessutom var låtarna på skivan väldigt olika i sin karaktär men hade ändå någon slags gemensamt sound. Från början valde jag sju-åtta låtar som tillsammans var ca 20 minuter och som jag tänkte skulle bli en bra helhet. Efterhand (särskilt när jag och Sara började repa ihop) insåg vi att det skulle bli för spretigt och livligt att ha alla de styckena. Så vi valde ut fyra stycken som jag sedan klippte ihop, loopade, tog delar av osv. Vi la även in pauser i musiken där vi ansåg att det fyllde sin funktion. Klippningen och mixningen av musiken tog mycket, mycket mer tid än vad jag anat. När jag var i Kalmar och repade så föreslog Bodil att vi skulle göra ljud själva som för att ge röst åt tingen (exempelvis sucka samtidigt som vi gjorde en suckande rörelse med något av

tingen på scen). Detta blev något av en tankeställare för mej eftersom jag inte kunde hitta några konkreta skäl för att det inte skulle kunna funka, men rent instinktivt så trodde jag inte alls på den idén. Där förstod jag att projektets koncept har fler faktorer än vad jag har formulerat, det finns saker som jag instinktiv "vet" hur de ska va men som jag (innan jag stött på dem) inte formulerat. Just detta tror jag handlade om något i distansen till tingen; att vi som rörde dem inte skulle använda våra egna röster utan endast ge rörelse åt tingen.

Musiken fick liksom två parallella funktioner; stämninggivande ljudmatta och motiverande kraft för vissa rörelser/händelser. Balansen med musiken var svår, ibland blev den väldigt dominant över vad vi gjorde på scenen och vi var verkligen tvungna att gå helt med eller helt emot musiken. Ibland glömde vi musiken helt. Den fyllde en viktigt funktion som tidsmarkör för olika moment, både när vi improviserade och i den slutliga versionen. Jag utgick mestadels från musiken när jag gjorde ljussättningen och de flesta ljusmoment styrdes av musikaliska cueer.

För mig har musiken varit en oerhörd trygghet under vägen eftersom det var en konkret beståndsdel i projektet som jag hade med mej väldigt tidigt i processen och som fått leda mig.

14/12

Några repbilder

10/12

Möbelkroppar

Ibland kommer helsjuka idéer upp som man sedan inser kan vara väldigt kloka och användbara idéer. Här provar jag och Sara en av dessa...

5/12

Stolar in action

Genom att använda dockskåpsmöbler och ställa upp i olika formationer hittade jag olika relationer mellan objekten som på ett eller annat sätt var "dramatiska".

2/12

Ny plats, nya utmaningar

Är i Kalmar och jobbar med projektet på Byteatern. Skönt med miljöombyte, en bra lokal och alla kompetenta människor i huset.

Ett praktiskt problem är att jag inte hittat samma typ av möbler här som jag tänkt använda (och som jag hittat i Teaterhögskolans förråd). Har lånat lite andra möbler som substitut. Jag har också lånat en uppsättning dockskåpsmöbler för att kunna ställa upp olika varianter och skissa på olika förslag.

Dagens arbete har mest inneburit ännu fler frågetecken och klurigheter än innan. Bla funderar jag över detta idag:

- Vilka möbler/objekt söker jag egentligen, hur går urvalet till? De som är mest "mänskliga"? Vad representerar mänskligt isåfall? De som jag tror kan ge intressant rörelse? De som är lättmanövrerade?

Förmodligen är svaret att jag söker de möbler som jag tror kan manövreras på ett intressant sätt, som kan förflyttas på olika sätt och därmed kan frambringa många olika uttryck.

- Hur gör jag den som förflyttar möblerna så omärklig/ointeressant som möjligt?

- Hur dominant blir musiken och ljuset för berättelsen? Har skissat på båda och märker deras inflytande.

- Är feng shui-spåret fortfarande intressant eller ska jag jobba mer utifrån fri improvisation?

Många frågor utan svar. Men, jag har fått ut tre väldigt bra saker av dagen:

- Sara Ottosson, en före detta TTP:are, vill gärna hjälpa mig som "möbelspelare", underbart skönt att kunna vara två på scen

- Läst Jon Ericksons text om mänsklig representation på scen och fick lite nytt tankebränsle.

- Hade ett möte med Bodil Göransson (berättar och dockteaterproffs) och hon hade massa bra tips och fick mej på banan igen. Imorrn kommer hon och repar med mej på teatern.

29/11

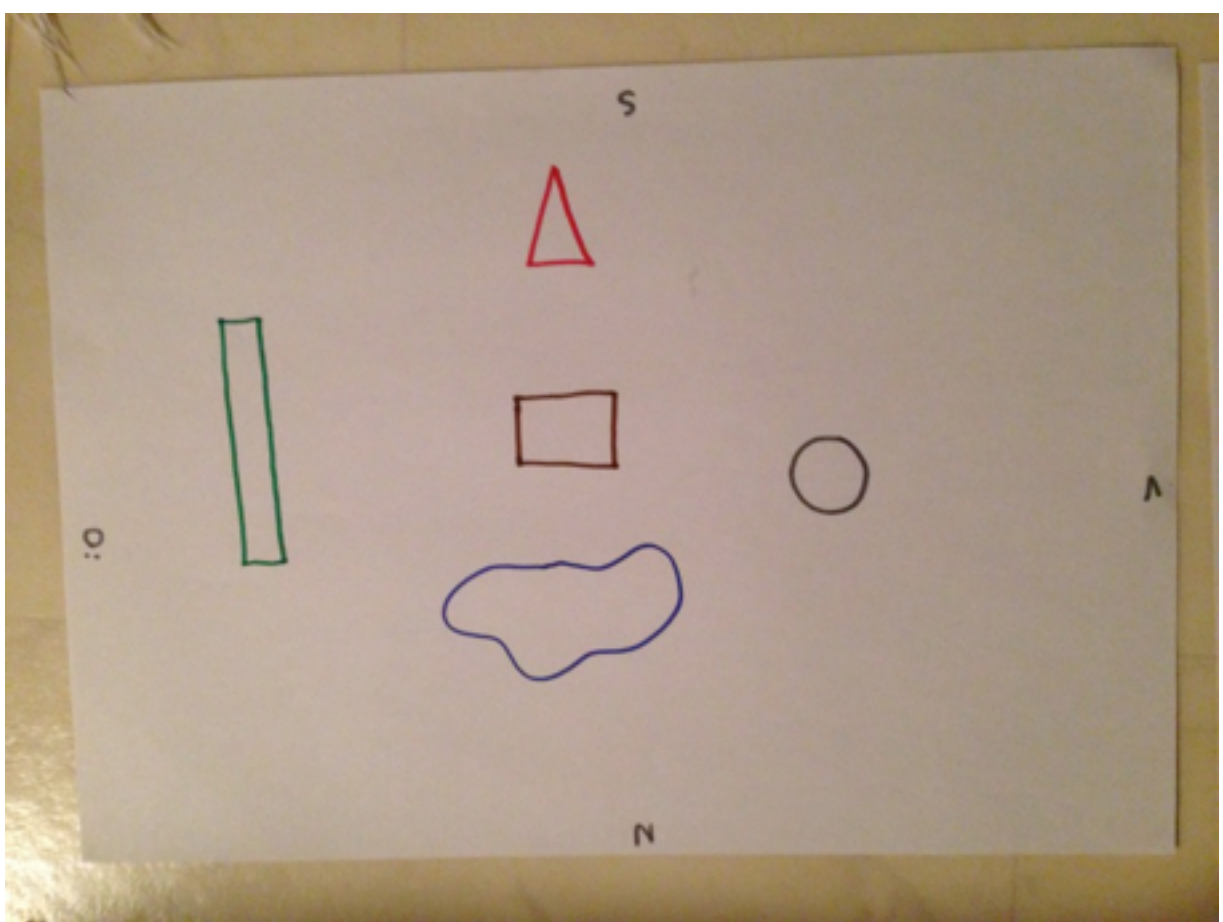
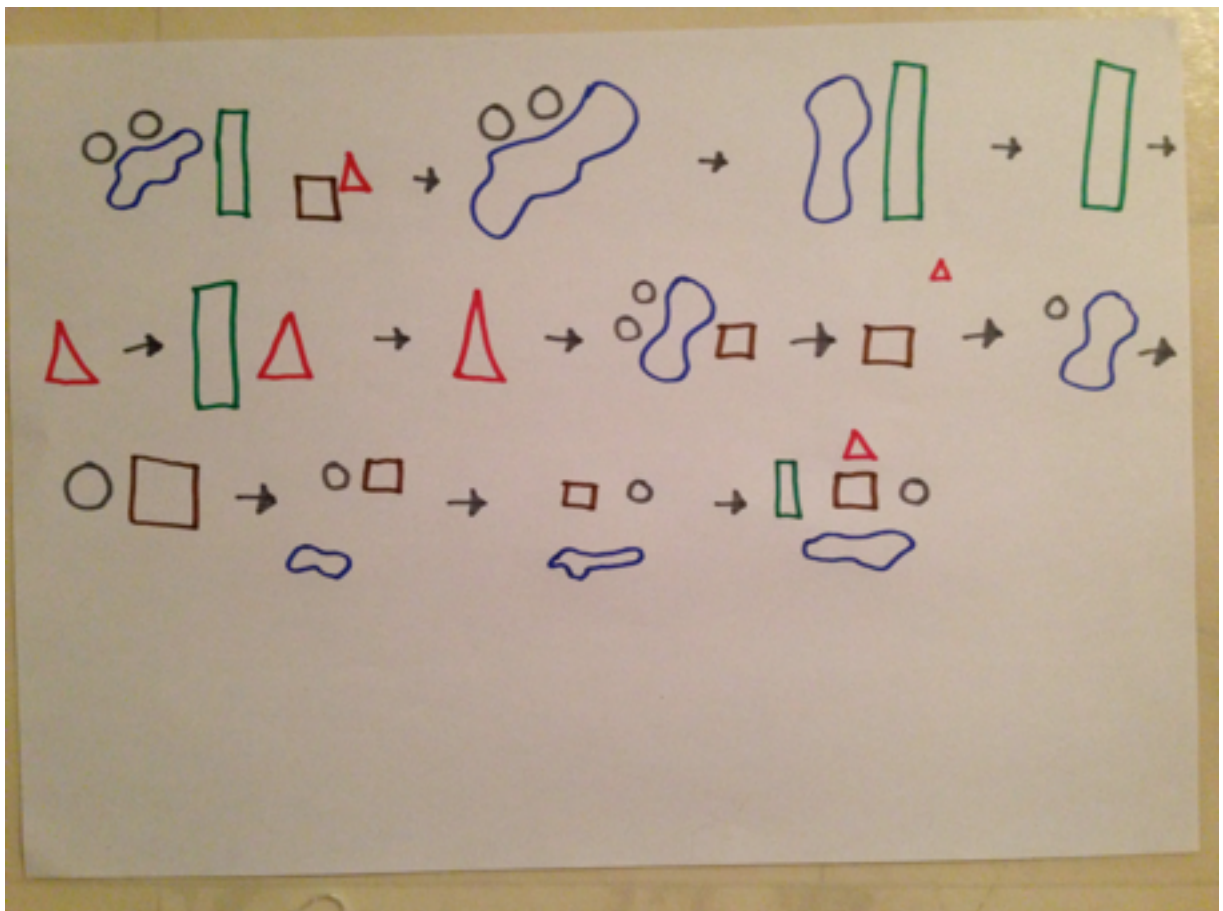
Behov att förtydliga mig

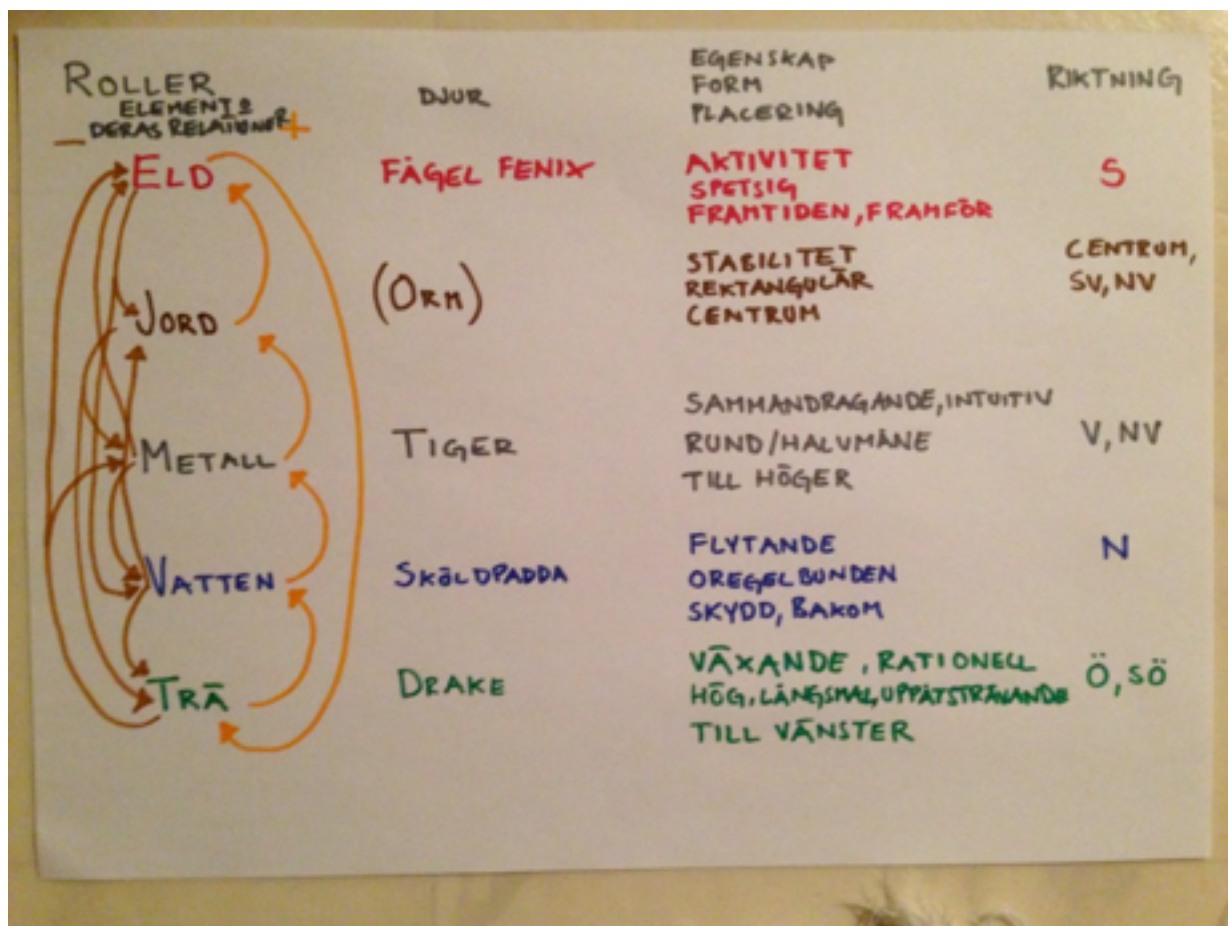
Både på grupphandledningen igår och i samtal med folk utanför klassen märker jag att sättet jag beskriver och förklarar mitt projekt på inte är tillräckligt. På handledningen blev jag rätt frustrerad över att behöva sätta nya ord på vad jag undersöker; just nu är jag i en process då jag inte riktigt vet vart jag är på väg men rör mig ändå framåt. Jag är övertygad om att det jag gör är väldigt relevant och intressant för mig själv men jag har svårt med den akademiska motiveringen. Och när jag försöker beskriva projektet för vänner märker jag att jag försöker använda mig av den "akademiska" beskrivningen och den är alldeles för flummig eller fullkomligt ointressant för många. Alltså behöver jag hitta nya sätt att beskriva vad jag gör.

En ny, kortfattat beskrivning av projektet skulle kunna vara såhär: *Ett relationsdrama mellan möbler. Utifrån läran om feng shui har möblerna fått karaktär och vilja, feng shui är också utgångspunkt för en strävan efter rumslig harmoni. Genom denna iscensättning försöker jag bygga ett händelseförlopp i ett avfolkat, ordlöst rum och undersöka gestaltningen av ting och rum samt dramaturgiska metoder för detta.*

28/11

Skisser på karaktärer och story

26/11

Ett relationsdrama med möbler

Efter handledning med Annika har jag kommit vidare i tänket kring temat/storyn. Feng shui spåret känns tillräckligt intressant för att gå vidare på och nu har jag läst på lite om det för att kunna gå vidare och skapa ett "manus" utifrån det. Idén är att skapa något slags relationsdrama mellan möblerna. Än så länge vet jag inte riktigt hur men det finns många möjligheter som känns intressant.

Jag har landat i att mina "ting" ska vara just möbler. Dels för att det är kul med de teatrala scenografireferenserna, dels för att det är bruksföremål med ett specifikt användningsområde som ger vissa associationer.

Jag måste begränsa och definiera mig väldigt mycket mera innan denna vecka är slut.

26/11

Heider & Simmel

(länk till videoklipp) http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=wp8ebj_yRI4

Denna animation gjorde Fritz Heider och Marianne Simmel 1944 i en social studie om mellanmänniska relationer som blev väldigt banbrytande inom fältet. Jag tycker att den är spännande för mitt projekt eftersom det är så tydligt hur dessa geometriska figurer får liv, vilja och handlingskraft genom deras rörelser. Lätt överförbart till mina egna "figurer".

25/11

Yoko Onos "Half a room"

Såg detta verk på Louisiana tidigare i höstas och fick väldigt mycket tankar om "rummets dramaturgi". Verket påminner mig om vad det är som jag tycker är spännande med rum och ting. För mig händer det väldigt mycket i detta rum på grund av att alla objekt är halva och därmed helt saknar sin ordinarie funktion som ting. När tingen inte längre fyller sin primära funktion så ändras förutsättningarna för min syn på dem.

25/11

Feng shui

I mina funderingar över estetiken i projektet och vilken berättelse jag ska ha som grund för iscensättningen kom jag idag in på ett nytt spår; Feng shui.

Inom feng shui finns ett utvecklat system för hur rum ska designas och hur möbler ska placeras. Systemet bygger på bla energiflöden, väderstreck och de fem elementen.

Jag började fundera på hur feng shui skulle kunna fungera som kompositionsmetod, hur jag skulle kunna skapa händelser och rörelser ur det systemet. Systemets vision om balans och obalans skulle kunna vara den övergripande dramaturgin och systemets syn på olika egenskaper hos ting skulle kunna ge innehåll och rörelse till tingen jag ska använda på scen. Jag ska läsa på lite mer om feng shui och sedan testa denna idé på golvet.

23/11

Några stapplande steg

Idag har jag gjort försök att jobba praktiskt. Började leka lite med olika stolar och andra möbler och testa lite rörelser till musik. Det jag upptäckte är att om jag ska jobba med just möbler som material så får jag nog jobba med dem som dockor; styra dem genom att flytta på dem med händerna helt enkelt. Tidigare tänkte jag ju hitta sätt att flytta den genom rep/mekanik/hjul osv men jag tror inte att jag kommer lyckas få den intressanta på det sättet.

Utöver dessa små tester har jag idag pratat med min vän Sara om projektet och hon tipsade mej om litteratur inom kommunikationsteori, intertextualitet och mediesystem som hon trodde kunde vara mej till hjälp.

Har sett Roberts och Ebbas masterredovisningar. Robert pysslar också med relationen mellan "levande" och "döda" uttryck men med helt andra frågeställningar och med en helt annan estetik. Kul att se vad han gör iallafall. Ebbas redovisning gav mej tankar om hur själva mitt framförande kan se ut, hon hade ett snyggt format på som redovisning.

21/11

Upp på golvet, in i dimman

Folk säger ofta till mej: "Tänk inte så mycket, gör bara!" Och det finns det verkligen anledning att göra, jag är ofta väldigt fast i min lilla bekvämlighetszon där jag genom att babbla sönder saker slipper pröva dem och därmed slipper utsätta mej för att stå på osäker mark. Men oftast när jag väl släppt på spärrarna och klivit ut på den där osäkra marken så har det varit fantastiskt.

Men nu är jag där igen att jag liksom tassar runt kärnan i mitt arbete och istället försöker hitta nån slags teorigrund eller modell som kan va grunden för processen. Jag tror inte att jag kommer hitta nån sån, inte som går att applicera direkt i praktiken iallafall.

Idag har jag fått rådet "du kanske skulle göra istället för att läsa...". Jag har varit på Konsthögskolans bibliotek och ögnat igenom allt på hyllan "Unconventional art forms" (där performancelitteraturen står) utan att hitta något som tar mej vidare. Och i pausen på "The feeling of going" (som jag såg ikväll) läste jag koreograf Ben Wrights ord i programbladet: "Jag tror detta att kunna lita på det undermedvetnas förmåga att dra slutsatser, innan du tänkt igenom det rationella i beslutet, är ett av de viktigaste verktygen för att skapa". Jag måste dra upp ankaret från teoriträsket nu, hissa segel och styra kosan in i experimentdimman.

20/11

En sväng över sundet

Dagen har bjudit på en tur till Louisiana och till Dansehallerne i Kbh.

De mest bestående intrycken från Louisiana denna gång var två installationer i form av små rum med ljud/ljus. Även Ai Weiweis träd gav en del tankar (särskilt apropå temat "artificial nature"...). Överlag kändes det värdefullt att froterra mig ordentligt i helt andra konstuttryck än mitt och att se hur dessa uttryck arbetar med "ting".

Mette Ingvartsens "The Artificial Nature Project" på Dansehallerne uppfyllde mina förväntningar helt och hållet. Med hjälp av konfetti, plastskynken och lövblåsare skapades bilder och intryck av alla naturens element och olika naturfenomen. De sju personerna som genomförde verket var synliga på scenen men fungerade mer som koreograferade tekniker än dansare, de drev ingen egen handling utan var bara behjälpliga i att levandegöra det ickelevande materialet.

Den här föreställningen gav mig ny förståelse i detta med att representera natur på scen (som jag grubblat på ett tag). I detta fall verkar Ingvartsen tagit fasta på de rörelser och mönster som olika material har i naturen och sedan översatt dem till ett annat, syntetiskt material. Och hennes översättarförmåga är fantastisk!

"Værket stiller skarpt på, hvad det betyder at skabe en koreografi for materialer, hvor menneskelige bevægelser ikke længere er i fokus..."

"Koreografi for material", "dramaturgi for ting", "komposition for rörelser". Typ samma sak.

Utöver dessa två upplevelser så har jag och Liv haft långa, konstruktiva samtal idag. Bra.

19/11

It's going to get worse and worse and worse, my friend

Ikväll har jag varit på Inkonst och sett *It's going to get worse and worse and worse, my friend* med Lisbeth Gruwez / Voetvolk. Sjukt fin föreställning. Och jag kan verkligen relatera den till vad jag själv håller på med (eller, försöker hålla på med) just nu.

Jag såg dramaturgin som uppbyggd av tre faktorer; konceptet, texten och dynamiken. Konceptet utgjordes av relationen mellan musiken/texten och rörelsen. Denna relation byggdes långsamt upp, konstituerades och utvecklades sedan vidare därifrån, bröts upp och förändrade konceptet. Texten gjorde en jämnare dramaturgisk resa, från att bara vara stavelser, till fragment av ord, hela ord, ett par ord, meningar och slutligen en längre harang. Dynamiken i föreställningen var väldigt påtaglig, alla uttrycksmedier följde ungefär samma dynamiska kurvor. I stort byggde dynamiken på två långa crescendon, avdelade av ett nästan helt stilla och tyst stycke (under den passagen satt jag och hoppades på att det inte skulle vara slut ännu, vilket det inte var...).

Den här föreställningen gav mig (utöver en fantastiskt fin scenkonstupplevelse) nytt bränsle i mitt dramaturgiundersökande. Framförallt var det fint att se att något så till synes enkelt och transparent kan vara så spännande och bra. Föreställningen hade ett enkelt koncept men utfördes med enorm precision och proffsighet. Trots att föreställningen byggde på helt andra element än de jag ska jobba med så tyckte jag verkligen att det fanns mycket spännande i konceptet som jag kan dra nytta av.

Här finns en trailer till föreställningen. (länk: <http://vimeo.com/41662794>)

18/11

Metodgrubblrier

Jag har ju sänär landat i vad det är jag vill undersöka och tycker att det finns mycket spännande att utforska i det området, som är rätt nytt för mej. So far so good. Men jag kör gång på gång fast i mina funderingar om HUR jag ska undersöka detta... Jag försöker att inte ha alltför tydliga visioner om hur slutresultatet ska bli utan satsar på att låta processen bestämma vilket material och vilka val jag ska göra. Därför blir ju processen/metoden så himla viktig. Och just nu velar jag mellan en mängd olika angreppssätt. Ska jag börja med att testa olika föremål och se vad som känns intressant och givande och därifrån skapa en historia, eller ska jag välja en historia först och sedan göra föremålen till förmedlare av denna story...? Samma sak med föremålen, ska jag välja en kategori och sedan arbeta endast med dessa föremål eller ska jag även där testa runt för att hitta rätt? Jag önskar att jag åtminstone hade en teoretiskt stabil grund, en "bibel" att följa och göra de praktiska valen utifrån.

Idag ska vi ha grupphandledning, efter det kanske grubblerierna klarnar lite.

14/11

Låg input från huvudstaden

Idag har jag varit i Stockholm och besökt utställningarna på Konstfack samt en föreställning på Dansens hus. Min tanke med dessa två besök var att eventuellt få lite nya idéer på vad jag ska jobba med för material/tema/teknik. Tyvärr fick jag inte ut något vettigt av varken det ena eller andra. Utställningarna på Konstfack var rätt långt ifrån det jag vill jobba med. Dock hade de ett fantastiskt fint bibliotek där jag gärna skulle spenderat längre tid...ska gå till Konsthögskolans bibliotek i Malmö och se om jag kan hitta liknande litteratur där.

På Dansens hus såg jag "The Pyre" av Gisèle Vienne. Jag hade rätt höga förväntningar att få ut nån slags inspiration. Framförallt var jag intresserad av hennes sätt att mixa uttryck och medier (hon är bl.a. känd för att blanda människodockor i naturlig storlek med levande aktörer). Detta var en föreställning vars styrka nog skulle ligga i musikarrangemanget, danssekvenserna och mastodontljusbygget som bestod av en LED-ljustunnel. Tyvärr var det inget av detta som slog an något hos mej. Föreställningen verkar (enligt programtexter osv) ha en gedigen idégrund i filosofiska frågor och mänskliga dilemman men jag upplevde inte mycket av den dimensionen. Den enda lärdom jag tar med mej till mitt eget arbete är att häftig scenteknik inte är någon garant för häftiga scenupplevelser...

Som tur var passade jag på att träffa gamla vänner och genom samtal med dem fick jag ändå ut lite nya tankar och tips inför arbetet.

Jag har också kommit på att jag nog borde börja kalla min "föreställning" för "experiment" eller "lab" istället, det är mer så jag ser på det och för att slippa onödiga förväntningar från mej själv eller andra är det nog bra att kalla saker vid sina rätta namn.

13/11

”Play” med Emma Persson

(länk till vidoeklipp) <http://vimeo.com/73675996>

Kul. Snyggt. Spännande.

Intervju med Emma Persson (länk: <http://www.hemslojd-tidningen.se/zickermans/play/>)

13/11

Startfasen

När jag nu startar denna blogg och börjar skriva om mitt examensprojekt så har en hel del arbete redan gjorts och jag har hunnit att fundera en hel del över vilken inriktning arbetet ska ha. Under fliken Om projektet har jag försökt beskriva vad projektet handlar om och vad jag vill undersöka.

Under de senaste veckorna har jag arbetat på skolan med att undersöka olika metoder för att få ting och material att bli intressanta på en scen (utan levande aktörer). Detta är säkerligen skäpmat för många konstnärer som jobbar med installationer/performance men jag som har en teater/musik bakgrund tycker att det är spännande och utmanande. Dessutom går jag på en skola som inte är van att arbeta med de uttrycken och jag får kämpa lite för att göra det intressant för andra på skolan. Det är ett bra motstånd. I arbetet har jag filmat natur, spelat in naturljud och samlat fysiskt material från naturen och testat detta på olika sätt för att se vad som kan ”göra sig bra” på scen. Jag har dels försökt utgå helt från materialet och dels försökt pressa in materialet i en förutbestämd historia. Inget av dessa tester har lett till något som jag vill utveckla till något större men det har gett mig ny förståelse för representation av natur och ting på scen.

13/11

Mette Ingvarsten

(länk till videoklipp) http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=rYcasmz8qfA

”...how to decentralize performance from the human performer and see how other materials could be active agents performing something.” Det är ju ungefär precis det som intresserar mej också, även om jag vill undersöka det från en annan ingång. Väldigt kul att hon har gjort tidigare projekt med samma ingång och nu försöker samla erfarenheterna i ”The Artificial Nature Project”. Jag ska se föreställningen på Dansehällerna i Köpenhamn den 20 november.

Här finns en annan intervju med Mette Ingvarsten där hon utvecklar resonemanget kring arbetsmetoden:

(länk till videoklipp) <http://vimeo.com/52407398>

13/11

Heiner Goebbels

(länk till videoklipp) http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=kLmWCZR6VMI

Det här är en av de projekt som inspirerat mig mest. Inte på så vis att jag vill efterlikna estetiken men på så vis att jag tycker att deras frågor och tankar kring verket är väldigt spännande. Heiner Goebbels har också många tankar kring konstnärens roll och visioner för teaterns utveckling som jag delar.

Några citat jag fastat för ur hans text ”Research or Craft? Nine Theses on Educating Future Performing Artist”

”Every craft, every technique is ideological.”

"Many theatres are based on recognition and familiarity, and that is the opposite of artistic experience."

Och Goebbel citerar Gertrude Stein: "Everything which is not a story could be a play."

Om projektet

Under höstterminen 2013 gör jag mitt kandidatexamensarbete för utbildningen "Teaterns teori och praktik" på Teaterhögskolan i Malmö/Lunds universitet.

Kandidatprojektet har väldigt fria ramar och vi får möjlighet att välja om vi vill göra en akademisk uppsats eller ett konstnärligt projekt. De som gör ett konstnärligt projekt skriver en kortare akademisk uppsats som komplement till sitt praktiska arbete/sin redovisning och de som enbart skriver en akademisk uppsats uppmanas att presentera sitt skriftliga arbete i någon slags praktisk/scenisk form.

Jag har valt att göra ett praktiskt, konstnärligt projekt. Våren 2013 skrev jag B-uppsats med titeln "Alternativa dramaturgier" och med undertiteln "Definitioner, konventioner och alternativ inom teaterdramaturgi, på väg mot en scenkonstdramaturgi". Tanken är att kandidatarbetet nu (delvis åtminstone) kommer att knyta an till det arbetet och gå vidare genom att utforska dramaturgibegreppet applicerat på objekt och deras rörelse.

De frågor som gjort att jag valt att undersöka just detta i mitt projekt är bland annat dessa: Teater utan text och skådespelare, vad handlar det om? Vart går gränserna mot performance/installation? Är de gränserna ens intressanta? Vad innebär dramaturgi i detta sammanhang? Vad är det som styr den dramaturgiska "kurvan" om inte texten och skådespeleriet gör det? Hur kan jag iscensätta något för att undersöka detta? Vad är mest intressant att undersöka; min egen lärandeprocess, en ny förståelsemodell, konstnärliga preferenser...?

Programtext om föreställningen:

Installagrafi scenotion

- ett möbeldrama i en akt.

En iscensättning som undersöker vilka rörelser och dramaturgiska val som kan skapa liv hos ting på scen. I ett gränsländ mellan scenkonst och konstinstallation uppstår relationer mellan tingen – mellan kroppar och ting – mellan publik och ting.